

NĂM THỨ TƯ. — SỐ 168

JEUDI 10 JUIN 1920

LE COURRIER DE L'OUEST

ÉDITION EN QUOC-NGU

AN HÀ NHƯ'T BẢO

報日河安

MỖI TUẦN ĐĂNG BÁO NGÀY THỨ NĂM

Direction—Rédaction—Administration—Boulevard Delanoue, CANTHO

TÔNG LÝ: TRẦN-DẮC-NGHĨA

Chủ Bút: PHẠM-KỶ-XƯƠNG

BÁN NHƯ'T TRÌNH

TRONG CỎI ĐÔNG-DƯƠNG

BỘN CHỮ LANGSA

BỘN CHỮ QUỐC NGŨ

TRỌN NĂM.....	5 \$ 00
SÁU THÁNG.....	3, 00
BÁN LẺ MỖI SỐ.....	0, 10

TRỌN NĂM.....	3\$00
SÁU THÁNG.....	2 00

BỘN QUỐC-NGŨ VÀ LANGSA

TRỌN NĂM.....	7\$00
SÁU THÁNG.....	4,50

Vị nào muốn rao báo về việc mua bán hay là mua như't trình xin viết thư cho M. Trần-dắc-Nghĩa mà thương nghị.

Mua như't trình thì kể từ đầu tháng hay là giữa tháng; và xin phải trả tiền trước.

MỸ KỸ

TIỆM HOA CHƠI DUNG VÀ KHẮC CON DẠU

ở đường Turc, số 6

Ngang nhà MOTTET, Saigon

Kính cáo cùng quý khách đang hay: tại tiệm tôi có làm má đá bằng đá cẩm thạch, đá xanh Ton-kin có đủ các thứ kiểu.

Có khắc con dấu bằng đồng, mủ thun bằng cây, chạm bản đồng cùng hoa điều thảo mộc theo lá nhân hiệu, vân vân.

Mộ bia chạm bản đá cẩm thạch.

Có thợ hoa chơi dung nhảm hình người mà vẽ bằng dầu sơn vô hổ, nước thuốc mực Tàu, viết chì than, họa biển liền và tranh, họa sơn thủy.

Articles du Tonkin et Chaussures en tous genres.

TRƯƠNG-NGỌC-GIU cần khải

Phở cáo đồng bang

Kể từ buổi An-Hà An-quán,
Tại Cánh-thơ, tạo sáng đến rày,
Lục-châu quân-tử, ơn dày
Mẫn-cẩn mua giúp, ngày nay thanh-hành,
Thanh-hành dâng cửa hàng rộng mở
Máy sấm thêm, thấy thơ tin rờn,
Lãnh in chi thấy đẹp xong,
Truyện, thơ, danh-thiệp, thiệp-bồng,
(thiệp-tan.

Toa, số, bộ, làm cảnh kỷ lưỡng,
Chắc lại bền chẳng nhường của người
Nói chi sách đóng thì thôi!

Lưng da, lưng bố, dễ dãi ít hư.

Sách in sáng, tình từ, Kim Túy,

Tự điển cùng Sử ký Đại nam.

Tuần tra Pháp lệ, dạy kham,

Cách thi hành án, thiệp làm rất hay.

Thước, viết nghiên sáng đầy đủ hạng

Thiếu chi đầu giấy láng, mực ngời;

Chuồn trao, nào phải những lời.

Sang chơi 1 chuyển xin mời các ông

Tuy vật liệu, nay không dễ đủ,

Bồn quán nào dám phụ ý ai,

Khó học thứ mấy chẳng nài,

Miếng cho đẹp dạ Quý-ngài là hơn.

An-Hà An-Quán Bđ Saintenoy Cánh-thơ

Đến kinh.

LOI RAO

Kể từ ngày 1 Novembre 1919, ai có trống mĩa nhiều xin chờ đến lò rượu **RHUM STELLA** tại làng Phú-Thứ (Cánh-thơ) mà bán. Bất luận mấy ghe cùng mua; mua đừng tiền lắm.

Còn ai chưa trống mĩa cũng nên trống cho nhiều mà bán vì lò rượu này dùng nước mĩa mà làm rượu.

Cáo bạch

Có bán các viết "PORTE-PLUMES à RÉSERVOIR" ngòi viết bằng vàng thiết cao "PLUMES EN OR CONTRÔLÉ"

14k không sét không mòn.

Có khâu (AGRAF) một đầu thì bút viết, còn đầu kia thì viết chì

(PORTEMINE); có phụ thêm 1

hộp nhỏ đựng năm cộng chi

dễ thay. Cây viết này nếu

gìn giữ xài mười năm

không hư.

Xin đừng tưởng rằng cây

viết này giống theo các viết

năm cái, một đồng của khách

Mua về, nếu xài không đáng không xứng đáng với đồng tiền thì trả lại Bồn hiệu sẽ trả tiền lại đủ.

Giá một cây là (có hộp, có comptegoutte) **4\$50**

Mua nguyên lỗ về bán lại càng tính giá nhẹ hơn nhiều.

Cũng có trừ bán mực stylographique bleue black

thứ tốt

giá một

ve là

0\$30

PIERRE PHAN VAN-VAN

DIT VANG

Geometre civil

Longxuyen — Chaudoc — Sadec

ARPEMENTAGE

Délimitation et Bornage

EXPERTISES

Ong Phan-van-Vang

(Pierre)

KINH LÝ NGOẠI NGẠCH

LONGXUYEN — CHAUDOC — SADEC

Lành đạo diện thổ,
Phân giải hạn,
Tương phân thổ sàng,

Công chuyên làm kỹ
càng và tin giá nhẹ
Điện chủ có cần dùng
xin viết thư thương nghị

Thuộc gói hiệu Globe

(TRAI ĐAT)

Mấy tay thường dùng thuốc đều cho
thuốc G4-lốp là dươn, khói thơm hết
không khô cổ
Một mình hãng Denis-Frères có trữ
bán sỉ mà thôi,

Thuộc diện hiện Globe

(TRAI ĐAT)

Có gói 20 điếu

Có gói 20 điếu

Hút đá ngon, dễ đánh lán được
không mốc, không mục.
Tại HANG DENIS-FRERES có trữ bán

Nhà máy xay gạo

TẠI CHAU THÀNH CẦN THƠ

Tại nhà máy này có xay và trữ gạo
trắng, bán lẻ và bán tạ. Gạo xay ra có
nhiều hạng tùy theo giá.

Trong lục-châu, chừ vị nào muốn mua
hoặc nhiều hoặc ít, xin viết thư mà
thương nghị.

Désertiquerie de Cantho.

LOI RAO

Kính còng lục-châu đăng rõ tại nhà
lạc Hậu-Giang Cần-thơ, có bán sách chữ
quốc-âm để giúp cho Hương-chữ có
quyển thi hành như trường-tòa.

Sách này có 136 trường và có đủ kiểu
yết thi. lời truyền rao, của ông DƯƠNG-
VAN-MÊN mới soạn.

Giá mỗi cuốn là..... 3\$.00

Tiền gởi..... 0.15

Xin viết thư đến nhà lạc Hậu-Giang
Cần-thơ, mà mua,

AN HÀ NHỰT BẢO

MỖI TUẦN XUẤT BẢN NGÀY THỨ NĂM

MỤC LỤC

1.— Phải cần kiệm ngày giờ	5.— Đồ giặt ủi cũng lên giá nữa
2.— An phận thân vinh	6.— Hồn lơ nguyệt
3.— Mộng ứng thần tài	7.— Xe hơi lật
4.— Tự do điền điền	8.— Nam-ký Thời sự

Phải cần kiệm ngày giờ

Mấy ai ngồi suy và tính thử coi một
giờ giá đáng bao nhiêu, nghe đồng hồ
đổ thì biết một giờ đã qua rồi thôi, chớ
không tưởng đến nữa. Xin xét lại đó
mà coi: trong một giờ ấy, muôn binh
xông đột chiến trường phò vua vức
nước; trăm dân cây cấy dệt thêu, giúp
lương giúp áo; kia tay thợ, nọ trí thầy
trong các bậc lương nhân đồng lo lắng
cho nước nhà phú túc thanh cường,
thiên hạ hòa bình an cư lạc nghiệp; tề
thì vào trường học tập văn chương lễ
nghĩa, giả ra công truyền giảng đạo
đức thánh hiền mà cảm hóa dân đen...
vậy thì một giờ mấy mươi cân bạc,
lượng vàng mà mua cho đáng! Thật
là vô giá. Song giá ấy có người làm
việc biết trọng. mà thôi, như kẻ học
hành, thi cử, bán buôn... nếu trễ một
giờ thì thiệt hại biết là hao nhiêu, hay là
một giờ qua rồi thì than tiếc dường bao!

Nên xưa vua Đại-Võ có làm một bài
thơ tiếc bóng mặt trời diễm nôm như
vậy:

Một tấc bóng trời, một tấc vàng:

Tấc vàng khôn chuộc bóng trời đau.

Tấc vàng rồi mất may tiếm đáng

Tắc bóng trời qua khó hỏi han!

Vậy chúng ta khá cần kiệm ngày giờ
lắm lắm, vì bóng quang-âm thấm thoát
như tên bay, như thoi dệt, dẫu muốn xó
đi cho mau nữa cũng khó toan, lại
thêm kiếp người là kiếp phù sa, sinh,
không dám chắc một giờ, dẫu chắc được
một năm, uen chúng ta khá tùy tiện
ngày giờ, nghe là sự sống của chúng ta
để mà làm chi chi có ích với đời và bảo
toàn thân thể cùng đoàn liên. Cối bông
hường kia dẫu khô héo rụi tàn chớ
mùi thơm nọ người còn nhớ mãi. Đã
biết rằng kẻ làm việc một nhọc phải cầu
dùng sự chơi bời được xả hơi khỏe trí,
nhưng mà đừng thái quá đừng bất cập.

Tại chạy mau như con thỏ, còn chậm
bước như con rùa, mà rập việc cá nhau,
thử coi con nào đi tới trước một cái nỏ
kia, thì thử ý tài không kẻ tới, hươu
đãi thung dung, giỡn trăng ăn cỏ, còn
rùa biết bốn phận, tuy chậm chạp mà
bền đỗ nên đi tới trước. Ấy bạn thanh
niên xin khá xét; phải: « nhay bay cho
kịp hồi xanh tóc; thơ thảo rồi ra lúc bạc
đầu! » Chớ nghe theo rằng: « Sớm tuối;
xanh chẳng đáng lập thân (như Cam-La)
Muộn đầu bạc công danh còn đợi (như

Lữ-Vọng); dám chắc sao rằng đời, rằng không. Chỉ bằng đương lúc xuân xanh, trí lực còn phần chấn khá: Rười dòng cho biết chơn Kỳ-Kỷ; bay nháy mới hay sức Học-Hồng! »Đế ở không: chi mà sanh đến tội lỗi, du hí du thực rất uổng cho cái ngày giờ của mấy bợn nhớt xương; tiếc thay cái ngày giờ của mấy trang đánh bóng! Thà dụng ngày giờ ấy mà cuốc đất, trồng một cây dâu, còn có ích cho dân đoàn xã hội: cần kiệm ngày giờ là vậy đó! Xin đứng làm cha mẹ năng tập luyện trẻ con trong đều làm việc, tổ nào theo tổ nấy, mưa dề nó luông tuổng, đến chừng 16, 17 tuổi khó bề chế trị.

Có kẻ hỏi còn trai tráng bỏ luống công phu, chừng thấy da mồi tóc bạc, nghĩ lại mấy mươi năm làm khách cõi trần, không làm chi hữu ích cho nhau, hối đầu tỉnh lại mới biết lúc bé thơ rằng quấy, ăn năn than tiếc ngày giờ, thì đã muộn rồi: Ô hồ lão hĩ!?

M. N.

An phận thân vinh

Tri cơ tâm tự nhân, án công danh cho tới miếu lang, phận bố tử phải theo miếng thảo xá. Đều kinh truyện ngấm nga quấy quá, nghề văn chương không khá cũng nhom nhem, ra vào bốn bề thấy anh em, khi thời cờ, khi thời kiêu, khi uống chén rượu thánh, khi ngâm câu thơ thần, cũng thích chí bằng lai chi lạc, cơm bữa hút tam xang đậm bạc, trà đôi chung cũng có người bưng, giếp lười xười mang cùng đồ chực, áo lầu xầu lăm thay tấm dơi, vó

đen điều chơi cùng sớm mơi, con khò khờ dứa dờ dứa sai, việc học hành chẳng kém chẳng tày, câu thi phú không hay không dở, trong ngày tháng chơi cùng sách vở, bạn bè năm bảy cậu đồng sang, lúc thúc tu nhỏ nhỏ cũng là nhàn, đây thế hiệu thiệt đà cũng phải. Tuy không có ruộng sâu trâu cái, rừa nhưng mà: cũng đủ cùng cơm tẻ ngày hai, Nghèo như mình ít kẻ dám bì, găm lại sút quận công nhứt đẳng. Đường danh lợi đua bay tay cán, thảo kinh luân đất sáng lòng ta, khi chơi non yên hòa phong ba cũng lấy ngu làm cục cứng.

« Ngu Nhiễm-Tử không ai bì, »

« Ngu người Hối ít kẻ bằng, »

« Ngu người Sài đứng trước thấy [Tăng

« Ngu Cơ-Tử, phải lùa theo với thế, Xưa Thánh-hiến còn bảo thân hữu kẻ, trong sử xem chất để làm gương, mình nghĩ mình trí càn tài thường, lẽ mờ ám khua môi mà múa mõ, có vật xuất môn như hữu ngại, giả đánh ngu qua khỏi đôi đàng, mặt sức mờ ngính ngan trong trời đất rộng, nay chẳng khác chim trong lồng lũng túng, ngựa máy thần rồi ta sẽ thừa cơ, há để ngồi một đống trơ trơ, mà chẳng biết lấy câu vinh nhục!..? »

Ngọc-Diệp

Lời rao cần kiếp

Bồn-Báo thường khi có tiếp dặng nhiều bài vở của Lục-Châu gửi đến xin ấn hành, có bài vì hờn riêng của mình má xoi tẻ một kẻ nghèo, có bài ý nói vì dân chúng bị kẻ có quyền hiếp đáp mà tố cáo với quan trên... vân... vân

Những bài vở ấy thường thường không ký tên như có ký tên thì ký một cách mờ mịch chẳng rõ là ai ở đâu viết bài đó. Đã vậy: đều xoi tẻ cách kêu nài nói không tức lý nghe rararrrr mớ hổ, nếu Bồn-Báo chẳng trái lời xin, ấn hành ra; sau có đồ bề chuyện gì Bồn-quán lấy chi mà đối nại.

Đã biết: cái mục chi của Bồn-Báo là tai, mắt của dân, thấy phải thì lặng thì khen, thấy quấy thì biếm thì chê, nhưng mà cho rõ ràng bằng-cớ, thì Bồn-Báo chẳng hề tư vị ai.

Vậy những bài thuyết luận về đều công ích cho xã-hội nhưn-quán của chur công gởi đến, dấu không ký tên, Bồn-Báo cũng sáng lòng hoang ughinh mà ấu haub; còn những bài bao-biếm mớ-hổ cây nhứt báo mà rừa hờn riêng, thà cam tâm chịu trách chớ Bồn-Báo nhứt định chẳng vưng theo dặng.

An-Hà Nhựt-Báo

Mộng ứng Thần Tài

Đêm kia trời thanh tịnh, tôi đương mê giấc điệp. Bỗng đâu thấy hai ông già, hình dung rất lạ, một ông trắng mập, một ông đen ốm. Hai ông gặp nhau nơi giữa chợ, bèn nắm tay chào hỏi coi ra cách khiêm nhường nhau lắm. Rồi đó hai ông bèn rủ nhau lại tiệm Phú-sơn-thương-cuộc, là tiệm Annam bán đồ tạp hóa ngồi chơi.—Tôi thấy vậy cũng men men lại đứng đó nghe thử sự tình. Ông trắng mập xưng rằng: Thần Tài ứng hộ cho ông Văn-Minh, còn ông đen ốm xưng rằng: Thần Tài ứng hộ cho ông Cự-Phú, rồi đó ông thần trắng mập kêu người Quán-Lý

trong tiệm, biểu pha 2 ly rượu Cham-pagne và lấy 2 điếu thuốc Cigares đem ra mời ông thần đen ốm uống rượu và hút thuốc chơi. Đoạn rồi ông thần trắng mập nói rằng: nghĩ cuộc đời như tôi rất nên cực lòng hết sức, lo lẩn chẳng cùng từ ngày tôi ứng hộ cho ông Văn-minh đến giờ thì ông dặng quờn cao lộc cả nhà ngan đầy dộc, hổ to vừa lớn, rường chật tù đầy, tréabờ thì có xe hơi xe máy dướisông thì ghe vạch ghe bầu miềng ngon vật lạ gì cũng đủ, đã vậy mà ông Văn-minh ông lại biết thương giống nòi bày việc tấn hóa cho kẻ hậu lai, chỉ về những đều lợi hại nhục vinh cho dân tộc, sớm giúp đỡ người nấy, chiều thù tạt người kia, bởi vậy nên danh tiếng của ông Văn-minh rạng vẻ khắp cả sáu châu, nên tôi phải cực lòng hết sức, nhưng mà cực như vậy tôi cũng ưng lòng, cực mà biết mùi đời mạng lạc, cực mà dặng toại kỳ thân danh.

Còn ông từ ngày ứng hộ cho ông Cự-Phú đến giờ, sự thế làm sao xin tỏ lại nghe chơi?

—Ông thần đen ốm trả lời rằng: «Ồi!» Phận tôi lấy làm khổ sở hết sức, tôi từ ngày ứng hộ cho ông Cự-Phú đến giờ, hằng ngày ông để tôi trong chỗ kín khóa lại, có khi ông chôn tôi xuống đất, chịu lạnh như giá mùa Đông, không có khi nào cho tôi thông thoáng dặng. Đã vậy mà nhà cửa xích xạt, quần áo lem blem một năm chỉ tới không biết món ngou vật lạ gì hết, cứ cơm tẻ ngày hai, không giúp đỡ ai, không thù tạt ai. Cứ khu khu hú tãi lỏ mà thôi, thật vô ích cho đời hết sức, nếu tôi nói hết lời với ông, thì lời càng thêm mang hổ với ông lắm, tôi hôm nay mà dặng gặp ông đây, cũng nhờ ơn bà Cự-phú bà đi chợ, nên tôi đi theo, mới gặp ông đây mà uống chực của ông một ly

rượu Champagne, và hút chực một điếu thuốc Cigare của ông thiết nên rất khoái, và cảm ơn ông hết sức, vì tôi cũng đứng một vị thần tài như ông, mà sao ông vậy tôi vậy, thiết nên rất hồ hởi sức, song cũng tại căn phần tôi, nên phải sao chịu vậy. — Nhờ trời năm ba năm nữa, xin đời sống mạng lại, ông Cụ Phú có qua đời rồi, tôi sẽ kiếm một ông Văn-Minh mà ủng hộ, họa may tôi chừng ấy cũng chẳng kém chi ông, bây giờ cũng sống tôi phải sao chịu vậy. xin ông chờ cười. Thôi tôi nói ít ông cũng biết nhiều, trời đã khuya rồi cho tôi kiếu... Hai thần từ giã!!!!

Đoạn tôi giữ mình tỉnh giấc mới hay là điểm chim bao nên tôi xin thuật lại đây cho chư tôn tường tất.

Cáibè— Phú-Sơn
Phạm-kim-Chi

Hội-đồng Địa-Hạt Tỉnh Cánh

(Bắt thăm làm 2 năm và 4 năm)

Ngày 8 Avril 1920, Quan Chủ-Tỉnh nhóm 10 vị Hội-đồng Địa-hạt đóng bắt thăm chọn 5 vị làm 4 năm, còn 5 vị làm 2 năm. Hết ai bắt thăm từ số 6 tới số 10 thì được làm 4 năm, còn ai bắt thăm từ số 1 tới số 5 thì làm 2 năm.

Sau khi bắt thăm rồi vị nào được làm khóa 4 năm hay là 2 năm xin coi bản dưới đây:

KHÓA 4 NĂM

M.M. Phan-quang-Phước (Định-Thới)
Huỳnh-hữu-Đông (Định-Bảo)
Đinh-viết-Truyện (Tuân-Giáo)
Thái-xuân-Lai (Bình-Lê)
Ngô-văn-Thép (Định-Phước)

KHÓA 2 NĂM

M.M. Trần-lân-Thạnh (Thới-Bảo)
Nguyễn-hữu-Viện (An-Trường)
Trần-ngọc-Lân (Định-hòa)
Nguyễn-văn-Quý (Định-An)
Lê-hữu-Huân (Thành-Tri)

Tự do diễn đàn

Thầy trái nên phải nói.

Lời ngay trái tai, khuyên ai xét kỹ!

Bổn tánh thấy tốt thì khen, thấy quấy thì sửa, chẳng xu quuyến phụ thế, không ý chúng hiếp cô, không bình vực bảo chữa cho kẻ gian tà, chẳng châm chích chê bai những người ngay thật; hằng giữ lấy mực công bình, xin chư liệt quý rõ.

Kỳ rồi đây trong quý báo Nam-trung, số 146, ngày 18—5—20 có đăng bài “Thầy giáo đánh học trò” của ông Phương-Khôi nào đó trách thầy giáo (có biết tên ai mà dám đề) sao có đánh con mình cho trường vít và nói thà lớn nó đi xe kéo, nó làm bạn chài còn hơn đi học gì với thầy giáo (thầy bông lông) đã trót mấy tháng rồi (mấy tháng sao không nói quyết đi) mà 24 chữ A, B không biết, (có học đâu mà biết) vân vân.

Đọc cả bài trách ấy, tôi lấy làm ngẩn ngơ và buồn cười hết sức, lại thăm khen ông Phương-Khôi không tích khéo dịch nên tuồng.

Lời ông Phương-Khôi nói thật là đánh trống chằng sợ động chuông, bức mây không e động rừng, nên tôi phải ép lòng gương gạo thõ thẽ đôi lời què dốt mà xin ông khá từ từ lời nói, bớt bớt thị người, chớ tôi cũng chẳng rõ là người ngu xuẩn

tài chi mà dám cửa Bang mùa búa, cúi xin chư liệt quý dung cho.

Nè ông Phương-Khôi! Do theolời ông nói đó, thì tôi xét ra có ba đều phi lý quá.

Vấn con ông mới nên tám tuổi, da non, thịt mềm, không có phạm tội chi trọng mà bị thầy giáo nào vô lương tâm không thương trẻ dại, đánh xuống tay độc thủ, đánh tré 12 roi trong ba bữa còn lần, (nếu không nứt thịt thì cũng chảy máu dít chớ chơi gì) mà nó dẫu ông không dám nói, (phải mà nó sợ ông kiện thấy nó) đến chừng đi tắm cho nó mới thấy, (thế khi một tuần lễ mới tắm một lần đã) ông cũng nóng ruột thật, nhưng ông nghĩ lại bị đòn đó không nổi chết, còn mua vaseline xức cho nó được, vài bữa đây thì hết, chớ có gì. Bởi nghĩ vậy, ông mới không dặt nó lên thưa với quan Đốc-học làm gì, miêng là người lơ lăm (có người nào lơ lăm đâu?) tự xử ăn năng thôi, thoán như người lơ lăm chẳng xét lỗi mình đến cương hời, thì chừng ấy ông sẽ làm ra mình lẽ, vân vân.... thiết ông hiền lành, ân hậu quá không ai bì kịp. Ông không đánh dắc con ông đến quan Đốc-học mà thưa thầy giáo bông lông đó, mà lục châu chư quân tử đều hay con ông bị thầy giáo đánh 12 roi chớ nếu ông không nghĩ tình trước nghĩa sau, thì chắt là bên Tây, bên Tàu rõ hết.

Lấy theo ngu kiến của tôi thì tôi đoán như vậy: ông có bất bình với một thầy giáo nào đang dạy học tại xứ ông ở, nên ông mới mượn tờ báo tỏ vẻ cho lục châu chư quân tử rõ và dọa hăm thầy giáo bông lông đó chơi luôn thẽ.

Như vậy ông không e lục châu chư quân tử gọi ông rằng: “Rung cây nhát

khí” hay sao? Tôi dám quyết rằng không có thầy giáo nào nhẫn tâm như thế bao giờ. Ấy là lời vu cáo. Nếu như quả có thầy giáo nào hung bạo đánh con ông như lời ông nói trên đây, thì không đủ cho nó mét, hoặc anh em bạn học nó nói lại, chớ không lý nó hàm thính, hay là anh em bạn học nó không đưa nào đi tiếng.

Như vậy thì ông không nghĩ tình nghĩa sư đệ, trách nhiệm của chư giáo viên bao nhiêu; huống chi con ông tuổi còn thơ ấu, biết chi là đạo thầy trò mà phải sợ thấy nó bị thưa, nên dẫu như vậy. Ấy là một đều phi lý.

Đến chừng ông hay con ông bị đòn ra đến thế, sao ông không dặt nó đến trường hoặc đến nhà tư thấy giáo nào đó mà hỏi cho rõ duyên cớ sao con ông bị đòn ra thân thế ấy? Như ông mắc việc không đi hỏi thăm dặng, thì ông cũng phải hỏi lại mấy đứa trẻ học một trường với con ông cho tường sạ vì hoặc ông viết thư cho thầy giáo đánh con ông đó mà hỏi cho ra minh bạch. Nếu thầy giáo đó không tự xét lỗi mình ăn năn hối hận cứ nhận mình là phải, thì chừng ấy ông đủ bằng cớ, tha hồ, hoặc muốn kiện thưa thầy giáo cũng dặng, hoặc dặng dịch danh người không thương trẻ dại vào báo mà nhiều cho mạnh miệng chẳng hay hơn.

Ông đã chẳng làm như vậy ông hờn mát có một người không biết tính làm sao, mới viết bài đăng vào quý báo Nam-Trung tựa đề “Thầy giáo đánh học trò” dặng mà rủa hận chơi nào hay ông quên câu: mĩa sâu có dốt, nhà dốt có nơi; cho nên lời châm khuy, bao biếm của ông làm cho chính lòng phần đông chư giáo viên trong xứ Nam-kỳ vậy. Ấy là hai đều phi lý.

Con ông học trót mấy tháng rồi mà không biết 24 chữ A B, thì đủ thấy rõ tài hay của nó rồi đó. Một ham chơi, hai làm biếng, ba ý mình con ông, cháu chúa, chẳng tuân theo luật lệ nhà trường, nên có lẽ thầy giáo nó phải răn phạt nó mà làm gương cho sắp trẻ kia cũng tương xứng thôi nó.

Vì có câu: giáo bất nghiêm sư chi họa. Phải vậy chăng? Chư liệt quý. Bởi muốn cho tròn bổn phận thầy, nên mới mang tiếng độc.

Tớ xin nhán lời với thầy giáo dạy con ông Phương-Khôi từ rày về sau đừng chọc đến con ông nữa mà lục châu quân tử nói thấy là người độc hiểm đa.

Ông ngờ to cho lục châu hay rằng con ông học trót mấy tháng rồi mà không biết 24 chữ A B như vậy, là cố ý biếm thấy giáo nó dạy dở và làm biếng, nhưng không dè lục châu chur quân tử đã chẳng nhận lời ông nói đó thôi, lại còn trở trách ông là người ít hay xét nét. Ông Phương-Khôi oil Ông đã dạy con không được, nên ông mới đem nó vào trường mà gởi cho thầy giáo là người có trách nhiệm nặng nề mà mới mang trí hóa cho sắp trẻ như vậy. Lẽ thì ông phải yêu mến, kính trọng, cảm ơn người mới phải, có dân thấy giáo đó chẳng ăn lợi lộc chi mà nay bị trách thế này, mai bị rã thế nọ. Ông nở lòng nào chẳng thương công khó của người vì quê hương, vì xã hội rồi đuiốt vẫn mình, chỉ đáng tấn bộ cho trẻ hậu lai, lại đi buông tiếng oán, dể lời bầm trong báo chương làm cho người có dạ nhiệt thành ngã lòng, rúng chí, là đạo lý chi vậy???

Con ông không thuộc 24 chữ A B, chẳng phải lỗi tại thầy giáo của ông không tròn phận sự; ấy là lỗi tại ông chẳng

tròn bổn phận làm cha đó chứ! Sao ông không thăm xét. Tớ nói lỗi tại ông là như vậy: trong một lớp học ít cũng chừng ba, bốn chục, hoặc năm sáu chục đứa học trò mà có một mình thầy giáo thì làm sao dạy từ đứa cho dặng, lẽ tự nhiên thầy giáo phải lên bàn viết 5, 3 chữ chỉ đó, rồi mới dạy chung hết thấy một lượt, kể từ đứa. Như đứa nào thông minh, sáng láng ham học, siêng năng, thì thuộc mau, biết mau, còn như đứa nào ngu ngốc, làm biếng, ham chơi thì thuộc lâu, biết lâu lắm chẳng chỉ rằng lạ. Con ông học đã lâu mà không thuộc 24 chữ A B, là tại nó làm biếng và tại ông không kèm thúc để nó đi không về rồi, thì tại nào cho giỏi được.

Vậy ông phải răn dạy con ông mới là phải hơn, chứ trách người sao đúng. Tớ thường nghe chur giáo viên trong hỗn tinh than rằng «năm chục đứa con nít đủ trí khôn còn hơn năm đứa con bé tuổi. Lời ấy đã chứng cho thấy giáo của con ông đã tròn phận sự vậy. Ông Phương-Khôi oil Ông có tự xét rằng ông trách lầm người ơn của ông chăng?

Ông sớm ăn năn việc ông đã làm đi bằng chẳng tớ e cho lục châu quân tử cho ông là người lấy ơn làm oán. Và ước ao lời hèn này thấu đến tai thầy giáo dạy con ông Phương-Khôi dặng từ rày về sau chur xử cách nào cho quan chuộng dân yêu trẻ già kính mến.

Lời ngay trái tai, khuyên ai xét kỹ.

Bá-ngộ-Mai à Cairăng.

Đồ giặt ủi cùng lên giá nữa

Vừa đọc câu “Đồ giặt ủi cùng lên giá nữa”, có lẽ liệt quý khán quan lấy làm lạ mà thăm nghĩ rằng: «Những đồ ngoại dương, hoặc vi thuế nặng, hoặc vi thuế nhẹ qua lại ít, đồ vật dụng trong nhà càng ngày càng bứt, nên đồ bắt giá lên cao, sự ấy lẽ thường; chỉ ư đồ giặt ủi mà lên giá nổi g, nghĩ thôi rất lạ.

Chẳng dám dè cực lòng phần đông chur liệt quý, tớ xin giải quyết.

Trước khi giải cái đề trên đây, tớ xin nhắc lại cho liệt quý nhớ cái thương chiến của đồng bang ta tại Saigon với bọn khách kiều cư và tớ chỉ những thói tệ của con buôn Annam cho liệt quý tường.

Cùng vì những tiếng khinh bỉ của bọn khách kiều cư nhưn, giọng kiều căn của dòng giống Lý-Thiên, cũng vì đồ lên giá vô cớ, ý một mình một chợ, làm cho chur vị chủ bút báo chương tây nam cùng những trang ưu thế nấn thời, đau lòng xót dạ, hươ bứt ngọc, tá lợ vàng, hao biết mấy nào cần, tổn liết bao tâm huyết, cổ động, khuyến khích đồng bang ta ra phất cờ thương, đoạt cán lợi, mà rửa nhục cho dòng giống Lạc-long, đã bị bọn dân ăn gởi năm nhờ, thâu đoạt tài vật của tổ tiên ta tự bấy lâu nay; lại còn trở khi ta là giả mang, thì ta là đư tr.

Bởi lo sợ cho đoàn hậu tấn ta phải làm nô lệ cho khách kiều cư, nên chur quý ông mượn chuông báo giới đánh tinh quốc hồn ta còn đang ham thú thanh nhàn, mê dặng si hoạn, ư việc nông tan, kêu nhau, rú nhau, xúm lại vung cây đoàn thể, nổi giầy tương ái, tương thân cho dài cho chất, đầu cật nhau,

điều dắt nhau vô néo lợi quyền, vào dặng thương chiến.

Nói cho phải, khi nghe tin đồng bang ta tại Saigon quyết lòng tuyệt giao khách trú, thì những dặng phủ bộ hảo gia, cùng những trang kiến thức, nhứt là mấy ông, mấy thầy tại tỉnh Cantho xướng ra kêu hùn, rú hội, kẻ ra công, người giúp của, khai tiệm, lập chánh tranh thương cùng khách kiều cư, coi mỗi đà tấn bộ.

Song chẳng bao lâu; tiệm nấy đóng cửa, quán nọ dẹp hàng, lại còn trở trách lẫn chur vị chủ bút báo chương sao có dắt họ tới giữa trường thương mà bỏ. Nghe lời trách của những kẻ vô ơn, vô nghĩa ấy, tớ lấy làm xốn xang, ái nấy thương hại những dặng có dạ nhiệt thành vì quê vức phải chịu lời trách của bọn bỉ phu như r.

Sao chẳng xét hơi đầu mà tiệm mình bán ở, quán mình đóng cửa như vậy.

Có phải tại mình bán rẻ quá mà đồng bang ta chẳng ai mua chăng? Hay tại mình biết cách chiêu hiền đãi sĩ quá, nên không ai dám đến tiệm mình chăng?

Phải suy tột, xét cùng, coi tại nơi mình hay là tại đồng bang ta không lòng đoàn thể? hay là tại chur vị chủ bút báo chương xui họ không đến mua hàng hóa hoặc chẳng cho đến tiệm mình ăn uống, nên mình bán rẻ, rồi sẽ trách chẳng muộn.

Chớ tớ thấy phần nhiều những con buôn Annam (xin cạo lổ cũng có người vậy kẻ khác) có ba bệnh khó chữa là: không bền chí, thiếu lễ nghi, dục lợi. Bởi có ba bệnh nghiệt ấy, nên cửa hàng đồng bang ta ban đầu thì kẻ vô, người ra nược nược; sau thấy đồng bang ta lui tới thường thường, ý hàng mình đắt, tiệm mình nhiều kẻ uống ăn, thì lại

sanh lòng kiêu hãnh, ngánh mặt ngình mày, làm tuồng ông chủ tiệm, hoặc là tăng giá món hàng này, món hàng nọ vào rầu..... làm cho những người có da háo tâm cần rắng, chẳng mắt, le-lười, lát dần mà thắm than rằng: «Người Annam bán mắc quá!»

Đã hay chứ vị chủ bút báo chương khuyến bạn đồng bang ta mua bán với nhau đừng mua của chệch, song tiền bạc là huyết mạch của con người nếu mắc một cái, năm ba su thì cũng rắng mà giúp uhan, cái này dục lợi thái quá, thì tài nào tiệm không đóng cửa. Ấy có phải tại mình hại mình chăng? lại còn để cho khách ngoại bang để Annam ta là làm gì xong được. Thiệt là nhục cho kẻ vô tâm thay! Hổ cho người tài tham chẳng nhỏ!

Mãng nói những điều tệ của con buôn Annam ta, tớ quên giải cái đề «Đồ-giặt-úi cũng lên giá nữa» cho chư liệt quí hiểu, may chút đá lạt để rồi, vậy tớ xin tiếp giải.

Từ ngày khởi cuộc tranh thương, tại Canthor có bốn tiệm giặt ủi của người Annam ta, cái thì lập đã lâu, cái thì mới lập năm bảy tháng.

Đồng bang ta ai bỏ, tỉnh, nhứt là mấy ông, mấy thầy, mấy cậu bếp, mấy chú cai, bỏ đồ giặt cả chông, tiệm nào tiệm này ừ coi đã chẳng kịp. Thiệt là đắt quá! vui quá!

Lẽ thì biết các ông người đã giúp mình vững bước trong chốn công thương mà phải tận lực, tận tâm, giặt cho sạch ủi cho láng mà cho vừa, cho xúng đồng tiền của những người vì mình đó mới phải, chứ lý đầu thấy người ta đến bỏ đồ tiệm mình càng ngày càng đông, thì lại giặt, ủi sơ sài, thêm còn, rập với nhau lên giá là khác nữa. Viết tới đây tớ rất buồn cười người mình, không

tường ngbla vụ là chi cả vậy. (Miễn ư thì thốt câu: tiền ngbla nhi hậu lợi, mà bé trong đã sấm sán cái tài tham không đáy đồ rồi đa, chư liệt quí.)

Bữa dịp tớ có việc đi Canthor, ghé tiệm Nam-hồng-Phát ở gần nhà việc Tan an bỏ vài cái áo giặt.

Tường như mấy khi trước, một cái áo, hoặc một cái quần, thì là sáu su mỗi cái, nào ngờ hôm nay ông chủ tiệm giặt ủi nói với tớ rằng: từ ngày 20 Mai 1920 đồ giặt ủi mỗi cái lên giá bốn su, nghĩa là một cái một cái, lại thêm rằng đánh lòng thì bỏ giặt, không đánh lòng thì thôi, sự ấy chẳng ép.-Nghe qua lạ tai, tớ ngỡ là lời diễn cợt, nên chằm rai phân rằng: «cha chả! sao mà mắc dữ vậy? Hôm trước một cái sáu su, bây giờ như có lên giá, thì mỗi cái thêm một đồng su là mắc, chứ có đâu lên giá mỗi cái bốn su lặn, tiền đâu chịu nổi.

Vừa dứt lời, ông chủ tiệm Nam-hồng-Phát lộ dấu bất bình mà đáp lại rằng: «À! khi xưa sáu su một cái, chứ bây giờ một cái một cái, cũng còn không lời nữa. Hồi cứ, ông đáp rằng: «vì thang nước, bột mắc, người giặt ủi nài xin tiền công thêm mới chịu làm, hàng không thì phế việc, nên phải tăng giá lên một cái bốn su mà trả cho như công, tiệm nào cũng vậy.

Nghe vậy hay vậy, tớ không biết sao rằng giả rằng chơn, e cho những người đồng bang ta dục lợi quá mà làm cho chình lòng phần đông trong xã-hội.

Thậm nghĩ, đầu cho thang mắc bột mắc, như công mắc đi nữa, thì tăng lên một su, hoặc hai su mỗi cái thì đã quá rồi, có đâu thấy đắt mới hàng, lại đồ thừa cho như công phế việc, mà tăng giá gần bằng hai khi trước. Vì sao từ bấy lâu nay thang, bột như công không mắc vậy?

Hay là ông chủ tiệm này nghĩ rằng: «Nhà nước mới ra ơn huệ tăng lương bổng cho chư viên quan quới chức hóm ngày 1er Mai 1920, nên đầu mình có tăng lên mấy su dĩ nữa, không lẽ ai đi so đo mà ngại. Nghĩ vậy, tính vậy, nên mới đồng hè nhau lên giá một cái bốn su.

Thật Nhà nước có định tăng lương bổng cho chư viên quan quới chức sở chánh ngạch mà thôi, còn những thầy ngoại ngạch thì không được nhờ ơn chi cả.

Viết đến đây tớ lấy làm thương hại cho những thầy ngoại ngạch quá sức, nhứt là mấy thầy giáo làng, đã lãnh một phần trách nhiệm với đời, mà lại là phần trách nhiệm nặng nề hơn hết, lo diễn đặc trẻ em vào đảng lữ hóa, mà lương bổng rất nhỏ nhoi, không bằng tiền công một tên nấu ăn, một người coi máy, lại không có huê lợi chi riêng thì làm sao chịu cho nổi trong lúc gạo châu củi quế này đảng mà giữ cho hoàn toàn chức trách. Lớp thì vợ con, lớp thì cha mẹ, lương mỗi tháng 12, 14, 17, 20 đồng thì làm sao đủ mà mua cơm gạo, dầu, củi, bánh trái mà nuôi lấy cha mẹ, vợ con, thật là thảm khổ biết bao. Có nhiều thầy nghèo cho đến đổi quơ tiền ngày, vay tiền tháng mà đắp đổi qua ngày đảng trông Nhà-nước xuống phước cho lời con nờ, nào hay nghe tin Nhà-nước tăng lương cho những viên quan chức sắc chánh ngạch mà thôi, còn những thầy ngoại ngạch thì không thêm nói đến.

Thật là: khóc bỏ người, còn cười ra nước mắt, là vậy đó.

Nghĩ lại tôi con cũng đồng tôi con, mà sao kẻ tham, người thù, kẻ không có mà ăn, còn người ăn không hết. Lẽ thì Nhà-nước phải thương yêu, châu

cấp, con út cho đủ ăn, đủ mặc mới phải chờ đợi tư trợ những con trưởng nam và thứ tử hoài hoài; còn những con út chẻ nó bắt tài mà bỏ chúng nó đói rách tội nghiệp.

Ước ao lời hèn này thấu đến tai chánh phủ đảng ngó xuống bầy con út đang kêu ca, la khóc mà ra ơn mưa móc cho chúng nó nờ.

Bá-ngộ-Mai à Cairang

Đôi lời phân ưu

Bổn-Báo hay đăng tin buồn rằng đưa con gái của M. Đặng-văn-Chiêu nghiệp chủ tại Trầu, tên là Đặng-thị-Quyển mới lên 4 tuổi, thỉnh linh phát bệnh đau chẳng mấy ngày, thuốc-thang tở mở lo-chạy lằng-xăng, nhưng mà khá tiếc thay cho trẻ thơ này: số phần vắn với cẳng-mạng hẹp-hòi nên thất tại nhà thương Canthor hôm ngày 5 Juin 1920

Cám thương cho vợ chồng M. Đặng-văn-Chiêu, một gái đầu lòng xem hơn vàng ngọc; nay mà gặp cuộc chẳng may này: lời xưa có nói: *Thà mất của chẳng thà liả con* thì biết bao giờ cho người dạ tham....!.....?.....

Vậy Bổn-Báo tạm đôi lời xin chia buồn cùng M. Đặng-văn-Chiêu và gia quyến.

An-Hà Nhựt-Báo

Hòn tơ nguyệt

Thong dong trông nguyệt suy tình,
Nỗi riêng riêng tui một mình ngày xuân
Gió hiêu hắt buồn khuôn gan dạ,
Nhành đong đưa cây lá xơ rơ;

Sợ e mây án trắng lờ,
 Vì ai hờ hắt hắt hờ sông Tương.
 Bên lòng hơi vẩn vương trầm mối,
 Nỗi tình duyên khôn cỗi dạ phiền,
 Lắm le rốn bước khỏi miền,
 Song còn bận biệt tình riêng không rời
 Trách ai khéo xe lời mối chi,
 Khiến đôi ta rầu rĩ ngày đêm;
 Phải chi lên đặng cung Thắm,
 Hối thăm tơ nguyệt nổi niềm trước sau,
 Như đôi lứa cùng nhau không nợ,
 Thà đừng xuôi gập gờ buổi đầu,
 Khuấy chi gái thăm trai sẵn,
 Bây giờ lại nữ đoạn cầu sông Ngân
 Bao đành dạ rẽ phân Ngưu Nữ,
 Tội tình chi vậy bửu ông tơ,
 Để cho kẻ đợi người chờ,
 Oán này thù nợ bao giờ mới nguôi,
 Thăm tơ tóc sut suốt dạ ngọc,
 Hận tình duyên trần trọc trót đêm,
 Để kêu dáo dạt bên thêm,
 Giục lòng nhớ bạn không kếm giọt châu
 Chừ đôi lứa giao đầu chung gối.
 Tất lòng sầu lẫn cỗi từ đây.
 Ngưu-lang, Chức-nữ hiệp vậy,
 Oán kia mới ném thù này mới quăng,
 Bằng như chàng cho đấng gần đó,
 Cứ ngày đêm đón ngó ngăn rào,
 Cầm hôn tơ nguyệt xiết bao.

Bá-ngộ-Mai à Cai-răng

Vạn linh tề

Vĩnh-trị le 28 Mai 1920

Kính cùng ông Quản-ly An-Hà đặng
 rõ vì có người anh em bạn với tôi có
 rõ mà mua thuốc Vạn-linh-tề của
 ông mà uống thì bệnh nọ đã mạnh như
 thường, vậy tôi thấy thuốc của ông
 rất nên thần hiệu, vậy nay tôi muốn
 dùng thuốc của ông mà dưỡng bệnh

xin ông đem lòng quảng đại gởi Contre-
 remboursement tại nhà giấy thép Go-
 công cho tôi 5\$ thì tôi rất đội ơn ông
 biết ngần nào khi thuốc về đến nhà giấy
 thép thì tôi đem bạc đến tôi lãnh, xin
 đặng tôi dưỡng bệnh kéo tôi có lòng
 trông thuốc ông lắm. —

Theo chỗ tôi ở như dưới đây.

Đó như vậy:

Monsieur: Hiền — Thợ bạc —

Village Vĩnh-trị.

Canton de Hòa-dông-Trung.

GOCONG

Hiền

Các ngài đọc báo

Cho đặng chân-chính sự tồn
 kém hằng ngày, Bồn Báo tỏ lời
 kính nhắc các ngài ai còn thiếu
 bạc mua An-Hà Nhựt Báo, xin
 giùm gởi đóng. Bồn-Báo rất
 thâm cảm các ngài chẳng cùng.

Nều trễ trong ít ngày đây Bồn
 Báo xin các ngài cảm phiền; vì
 Bồn-Báo sẽ cạy nhà thơ hỏi giùm
 số bạc đó cho Bồn-Báo.

AN HÀ NHỰT BÁO
 kính cáo

Xe hơi lật

Ngày 3 Juin này 5 giờ chiều có 1
 chuyến xe hơi của chệc Tô-Kiên đưa bộ
 hành Cantho về Vinhlong chạy tới làng
 Tân-giaicáchchâu thành Vinhlong chừng

Nam kỳ thời sự

Giá bạc

Kho bạc nhà-nước..... 8 f 75
 Đồng-Dương..... 8 f 75

Giá lúa

Mỗi tạ 100 kilos chỉ lúa Chợ-lớn và
 trả bao lại. Từ 6\$25 tới 6\$75 tùy theo
 thứ lúa.

CAIBÈ

ĂN CƯỚP

Tại làng Lợi-an hôm đêm nọ, có một
 bọn ăn cướp kéo tới đánh nhà Ng.-
 thị-Trọng, rồi xuống đánh luôn nhà
 người con là tên Bộ-Quí, sự tổn hao
 thiệt hại độ chắc 200\$ mà tài chủ biết
 mặt dặng 2 tên ăn cướp, việc này còn
 đương tra hỏi, ước ao cho quan trên tra
 hỏi minh bạch, mà trừ bớt kẻ cường
 sơn cướp đảng, cho thiên hạ an cư lạc
 nghiệp.

ĂN CƯỚP HAY LÀ OÁN...!

Tại làng Phú-Sơn, đêm 24 rạng 25
 Mai 1920, có một đàn ăn cướp kéo đến
 đánh nhà Ng.-thị-Huê lúc 12 giờ khuya.
 Trong bọn ăn cướp chừng 5 đứa; thị
 Huê này thật là cơm tẻ không no lòng
 áo tôi không ấm cật, nhẹ đẹp thanh thời,
 mạnh chiêu đất, phòng loan thông thả
 tắm mát trời, mà ăn cướp đánh cũng
 rất kỳ?? sự hư hao độ ước chừng một
 trăm đồng, 100 (su), mà rõ lại thị này có
 sanh dặng một nàng kiều nhi, mới sanh
 có đôi như vậy, và thị Huê bị đánh
 sưng mặt trật tay, không phải khảo
 của! chất là oán ?

2 ngàn thước, sau xe này cũng có 1 cái
 xe hơi của ông xã Hanh ở Sadéc ông
 đi Cantho về, hai xe tránh nhau xe Tô-
 Kiên lùi vô lẽ đường lật úp xe xuống
 ruộng xe bể nát tan, 11 người bộ hành
 trên xe đều bị vấp lách nặng chở về nhà
 thương Vinhlong trị bệnh, chệc có rước
 quan Trưởng-Tòa lại chỗ xe hơi lật, lập
 tờ vi bằng kiện ông xã Hanh. Chauffeur
 của chệc nói xe hơi Annam chạy sau
 không có hộp-kèn, khi chạy tới xe, An-
 nam máng vô bánh xe của chệc kéo nhau
 tuồng chạy, bị vậy xe chệc phải lật
 xuống ruộng. Chauffeur của ông xã Hanh
 nói từ Cantho về Vinhlong có hộp kèn
 nhiều lần, tại xe chệc dành chạy trước
 ám đường không chịu tránh. Khi chạy
 gần tới, xe của ông xã Hanh bóp kèn, tên
 chauffeur của chệc nghe tiếng kèn ngó
 qua coi xe của ai không coi chừng phía
 trước, nên xe chệc lùi vô lẽ đường đụng
 cây lật úp xe xuống ruộng. Theo lời
 tên chauffeur của chệc nói, nếu 2 xe
 máng bánh với nhau, xe hơi chệc lật úp
 xuống ruộng bể nát, thì có lý oào xe hơi
 của ông xã Hanh lại dặng còn nguyên
 không hư hao đâu hết? coi đầu xe thấy
 cây hàn lớn dựa lẽ đường bị xe chệc
 đụng mạnh làm cây bẻ gãy da 2 chỗ,
 bị đụng gổa cây xe dọi văng ra, đích xe
 nằm dưới ruộng còn đầu xe úp lên
 đường. Thấy vậy hay vậy đợi linh tòa
 xử ai phải quấy sẽ dặng đủ cho chư
 khán quao rõ. Từ ngày ông thông phán
 Nui ra tranh mối xe hơi với chệc, chệc
 hay dành dực bộ hành thả máy cho xe
 chạy mau hay chết máy dọc đường, gần
 1 tháng nay đường Vinhlong Cantho và
 Sadéc xe hơi chệc đã lật nhiều lần, bộ
 hành nhiều người bị hại.

T. T. P.

ĂN TRỘM NẾP

Tại làng Phú-sơn có ông Hương trưởng Ng.-phong-Cương đêm 18 rạng 19 Mai 1920 hồi 11 giờ khuya bị ăn trộm cạy cửa vào nhà vét hết 3 bao nếp 6 gia. Sáng ngày đi kiếm may gặp nếp tan tại nhà tên Quân, bắt giải đến làng tra hỏi thì tên Quân khai ra cho tên Diệm và tên Tung trong 3 đứa này là em út trong nhà của ông Hương trưởng, nên ông không nỡ lòng tay mặt mà chặt tay trái, dĩ đứo nhiều dung không kêu nại giải cử gì hết. Thật là em út trong nhà, và tôi tớ mà ở như vậy rất nên phần phúc hết sức. Cúi xin lục châu ở đời chớ tin mà mắt chớ nghe mà lăm.

Thiệt là phần...!..!

CÁI NÓN TÂY AI LẤY??

Hôm đêm 24 rạng 25 mai 1920 tại làng Phú-sơn có quân-lữ nào lên mở cửa nhà sau của tên Thái mà mượn 1 cái nón tây và cấp thêm cái quần lục soạn trắng. Khuya lại tên Thái hay mất đồ, mà không biết ai mượn mà không hỏi chủ nhà, thiệt ngao quá. Nay tên Thái đi coi làm chay tại làng Cẩm-sơn, nhìn quá cái nón tây, và cái quần lục soạn trắng, thì tên Hương-Hào-Móc ở Cẩm sơn mượn bạn và đội chơi, tên Thái bèn đem tờ cơ đến thưa với thầy Cai tổng Lợi-trình dâng bắt Hương-Hào-Móc.

MẮT TRẦU

Tại làng Hội-sơn có tên Tưng-Tám, mượn của người ta một đôi trâu về làm mùa, mà lúa trâu đông không đủ, kể hôm ngày nọ bị mất bang ngày, cậu bợm nào thiệt cũng gan, dám bắt trâu ban ngày, chắc là tay mặt nắm dầm trao qua tay trái cỡi?? sau chú trâu hay

mất không ngăn, đến quán thừa, thì tên Tưng-Tám chịu thường, làm tờ kỳ. Tục rằng: chết thì mất chớ sống còn gãi da.

HAM QUẦY SỐ

Tại làng G..M..có chú thôn kìa đi chợ thấy tuổi chệc quây số, bày sơn thủy kiến, đóng-bố, dấu-thơm, savon con-mèo, coi choá mắt, bèn lấy bạc ra quây một hơi hết 8\$00 mà không lấy đặng món gì hết. Đến chừng coi lại thì trong lưng đá phộc mà không hay, chớ phải còn cháo là quây nữa...Tệ...tệ...!

VINHLONG

XE HƠI ĐỤNG GẦY CỘT GIẤY THÉP

Ngày 23 Mai 1920 có 1 chuyến xe hơi hãng Tòkiên đưa bộ hành quận Tam bình về Vinhlong chạy tới làng Long-An (Ngã-tứ) xe lủi vô lẽ đường đụng gầy cột giấy thép và đức giấy thép, may không có 1 người bộ hành đi, phải có đi cũng bị mang hại.

Xét lại: bộ hành đi xe hơi đều gởi mạng cho mấy chú chauffeur, mấy chú này hay dễ dui thả máy cho chạy mau hoặc ham chớ bộ hành quá phép, bị vậy nhiều khi có sự rủi ro xe hơi hoại. Ước ao quan trên dùng phương chước chi mà ngăn cấm đừng cho xe hơi chạy mau quá lệ định; nếu sái xin phạt 1 cách nặng nề. Làm vậy có khi trừ đặng bớt mới hại cho nhơn dân nhờ.

T. T. P,

Sách mới

Cuốn "KHUYẾN-SĨ-CA" của M. Lê-trung-Thu đặc đủ 10 thiên nói về Phận con trẻ phải cư xử cùng người "trưởng thượng và bạn tảo". Nhà có con nên mua cho con trẻ đọc.

Sách đặt-đẻ hay và hữu ích lắm. Có trữ bán tại NHÀ-IN HẬU-GIANG CANTHO (IMPRIMERIE DE L'OU-EST CANTHO)

Một cuốn.....0\$25
Ai mua nhiều sẽ đặng tin giá rẻ hơn

Kinh Cáo

Kinh cùng lục châu chư quân tử: vì nào muốn lập hội thương mại cùng hội thương nghệ, muốn cho sổ sách rành rẽ theo luật phép Langsa khỏi đều xích mít trong hội ngày sau.

Bổn quán có người thạo việc ấy, sẽ hỏi am cùng chỉ cách thức cho người thơ-toán của hội dẫn dò thi thố theo luật phép—

Tiền công thì tính vừa vừa mà thôi, chớ chẳng tính mất, xin qui ông lưu ý.

Bổn quán kính cáo

Ngò cùng Lục châu

Tại nhà in Hậu-giang (Cantho) có bán thứ Carnet để dựng giấy bạc mới bày: như giấy 0\$10, 0,20, và 0,50.

Vậy quý vị nên mua 1 cái để dùng dựng giấy bạc ấy, đã tiện mà lại khỏi hư khỏi rách.

Giá bán thật rẻ mỗi cái 0\$20 mà thôi
Nhà in Hậu giang
Kính cáo

Kinh cùng chư độc giả

Bổn quán mới được tin ở Hà-nội gửi lại rằng cuộc xổ số cuối tháng Avril 1920 đó, sẽ đượ xổ lại trong tháng Juil-let, vì giấy bán chưa hết.

Vậy xin chư độc giả an tâm.

Chừng số xổ ra rồi bổn quán sẽ đăng báo những số trúng cho chư độc giả tường.

Bổn-quán cần cáo

Hà-cảnh-Lạc dit Bầy-Khỏe

BIJOUTERIE—SOIERIE—MERCERIE

23, Rue Schroeder — Saigon

Adresse téléphonique: 295

Tiệm bán đồ nữ trang đủ kiển thật tốt và khéo. Có bán đủ các thứ hàng tây, hàng Nhứt-bổn, hàng bắc và hàng Annam.

Chư quý khách mua đồ nữ-trang tại tiệm tôi thì khỏi sợ lăm vì đồ của tôi làm rất kỹ lưỡng.

Muốn cho khỏi sự hậu hoạn, chư quý vị khi mua đồ rồi bầy thử vàng lại mà coi cho vừa ý và cần lại cho chắc chắn (tại tiệm có đá thử vàng, acide azotique, có cân tây, và cân Annam). Cũng phải lấy toa cho có bằng cứ đặng khỏi sự cãi lầy về sau.

Chủ nhơn: Hà-cảnh-Lạc dit Bầy-Khỏe
Cần khải

Tiệm thợ bạc

của M. CAO-VĂN-HY

108 Boulevard Bonnard—Saigon

Tiệm này có bán đủ các thứ đồ nữ trang theo kiểu kim thời, xinh đẹp khéo lạ vô cùng; những là: vàng vòng, chuỗi hạt, hoa tai, cà-rá, giày chiến, neo, xuyến v. v. kiến chạp rất nên huê dạng.

Xin các bà, các cô hãy đến xem thử một lần thì biết.

Nay kính

Cao-văn-Hy cầu khải

Cáo bạch

Kính tỏ cùng chư quý vị:

Tại nhà in Hậu-giang (Cántho) có lãnh in đủ các kiểu Catalogue có hình (Catalogues illustrés) như đồ phụ tùng xe máy, các thứ đèn đồ dùng trong nhà và đồ ăn bàn (vaisselles).

Bởi hiệu mới mua nhiều clichés tốt. Vậy chư quý vị muốn cần dùng xin gởi thơ thì bản hiệu sẽ gởi hình kiểu cho mà xem và sẽ tính giá thiệt nhẹ hơn các nơi.

Nhà-in Hậu-giang

Kính cáo

Hàng

Trừ hàng hóa Vinhlong

Vinhlong—(Cochinchine)

Lãnh bán đồ thổ sản Ngoại-quốc và lãnh mua hàng hóa ngoại-quốc của người bốn xứ

Có bán sỉ và bán lẻ

Đồ tạp hóa—Rượu chát—Các thứ rượu tây—Dầu thơm—Xà-bông—Nước sôi—Hàng hóa bên Langsa.

Xe máy—Đồ phụ tùng xe máy—Đồ

phụ tùng xe hơi

Hàng cũng lãnh mua giúp cho đông bán những hàng hóa ngoại quốc và lãnh bán các hàng hóa thổ sản cho ngoại quốc vậy.

Cách đánh giấy thép:

Entrepôt Vinhlong

Nguyễn-thành-Điêm

Chủ nhơn và Quản-lý

Kính đồn

LOI RAO

Quảng-an-Thành

廣安成

Kính cùng lục-châu chư quân tử đặng tường, bốn hiệu có trừ bán các thứ rượu thuốc thượng hạng như: Hổ-cốt mọi qua, rượu Bá-huê, rượu Biêm-biệt rượu máu-bò. Rượu này bảo chế kỹ càng sạch sẽ, nên uống bỏ lăm; vì vậy nên có nhiều kẻ bắt chước làm rượu giả.

Xin lục châu chư quân tử mỗi khi mua thì nhìn trên nhãn phải có ba chữ QUẢNG-AN-THÀNH thì rượu ấy là thiệt ốt đó.

Quảng-an-Thành

Kính cáo

!Coi trước kèo lăm??

QUÍ-VỊ:

Tại tiệm tôi đây, bán vật chi, đều có đánh giá sẵn. Nếu ai muốn khỏi lăm sự thách-thứ vô độ của chệp, thì trước đến tiệm tôi coi giá các món; nếu món nào của tôi bán rẻ hơn, hoặc bằng giá với chệp thì dùm mua tiệm tôi, rất trọng ơn.

Mà nhứt là các món rượu Tây—thiêm tôi bán rẻ lăm!!

Tôi cũng có cho mượn phòu ngựa Nhưng mà mấy ông Chủ-Bút Nhứt

trình, dầu nghĩ bao lâu, cũng không tính tiền.

Còn từ sớm mai, chỉ 6 giờ tối, đóng-bang phé nghĩ-ngời, tôi cũng không tính tiền.

Thoán như ai nghèo nàn, không tiền mà trả tiền phòng tôi cũng không đòi.

Đông-bào ôi!

Người Annam, thương Annam; Lấp sóng, phá núi, dầu lăm như chơi!

Lê-Mai, Quản-lý

Nam-Bác-Ai

à Trà Ôn

Tuống

Kim Thạch kỳ Duyên

Ba thứ tuống "KIM-THẠCH KỲ-DUYỀN" của ông Bùi-quang-Nghĩa kêu là Thủ-khoa Nghĩa thuở trước đặt roi dầu đến ngày nay, tưởng khi nhiều người cũng từng mang danh ha thứ tuống này.

Thật là: má sử kinh lăm, văn chương cảm tú, mỗi câu đối đáp rất hay, mấy tiếng khó đều có giải nghĩa rành rẽ; lại trưng đủ gương trung-thần nghĩa-sĩ, nhỉnh-phụ gian-phu đáng cho người ở đời soi lấy mà sửa mình.

Bốn củ mới in lại chẳng sai sót chút nào, có trừ bán tại NHA-IN HẬU-GIANG CANTHO. Nhà biết đọc nên mua một cuốn để tiêu hưởng trong cơn rỗi rảnh rất hữu ích.

Giá 1 cuốn (118 trang đủ 3 bản) 0\$80

10 " 7 50

100 " 65 00

Tiền gởi: mỗi 1 một cuốn là.... 0 15

Xin viết thơ cho M. Trần-đắc-Nghĩa Chủ sự Nhà-in Hậu-Giang Cántho mà thương nghĩ.

Xin ghé mắt

Truyện Ngủ-phụng-Lầu của Trần-văn-Hương có để bán tại nhà in Hậu-giang Cántho. Vậy xin đông bang liễu vài cất tiền lăm phí mua đọc giúp vui giấy lác, giải muộn thoán cũng được vài canh. Trước là coi cho tiêu khiên ngày giờ sau thấy đều tẻ mà chừa!

Hãy mua coi sẽ biết. Ngộ lăm!!

Giá mỗi cuốn là..... 0\$20

Ài mua nhiều tính giá rẻ hơn

1 cuốn giá..... 0\$20

50 cuốn giá..... 6 50

100 cuốn giá..... 12

Quảng-tài-Thanh

Tiệm Đóng ghe và sửa ghe

Ở bên kia sông gần cột giây thép

và CÁNTHO

PHÙNG-CHIÊU—CHỦ TIỆM

Kính cùng quý vị đặng tường, nay tôi mới lập một trại đóng và sửa ghe có sẵn ụ và bè tiện bề sửa và kéo ghe. Tiệm tôi cũng có bán các thứ cây cưa đủ thước tất mà tốt giá lại nhẹ hơn các nơi.

Chữ tiệm này biết lẽ nghi của người Annam nên tiếp rước quý vị vừa lòng luôn luôn chữ tiệm này khi trước có lăm chủ sự tiệm cưa hiệu là Quảng-tài-Lai, thì ai ai cũng biết rằng người ấy biết chiêu hiền đãi sĩ bực nào.

Xin quý ông quý thầy có cần dùng mua cây cưa đóng hay là sửa ghe đến tiệm Quảng-tài-Thanh thì rõ.—Cái xin quý quý—thấy thương.

Nay kính cáo.

Nên coi cho biết

Truyện «Hòn Tơ-nguyệt» của M. Trần-văn-Hương có bán tại nhà in Hậu-giang Cántho.

Tích đặt đề rất hay và ngộ.

Vậy chư vị nên mua 1 cuốn để xem giải muộn trong cơn rỗi rảnh.

Giá mỗi cuốn là..... 0\$10

10 " 0,80

100 " 6,50

Tiền gởi phụ thêm mỗi cuốn 0,10

Bán

Có bán một con ngựa kim bắc thảo lai.

Ài muốn mua xin dọ nơi

M. Pierrat Payeur à cantho

DỒNG HỒ HIỆU "LIP"

Đồng hồ mà người ta hay kiếm mua là đồng hồ hiệu
"LIP"

**CHRONOMÈTRE
LIP LIP**

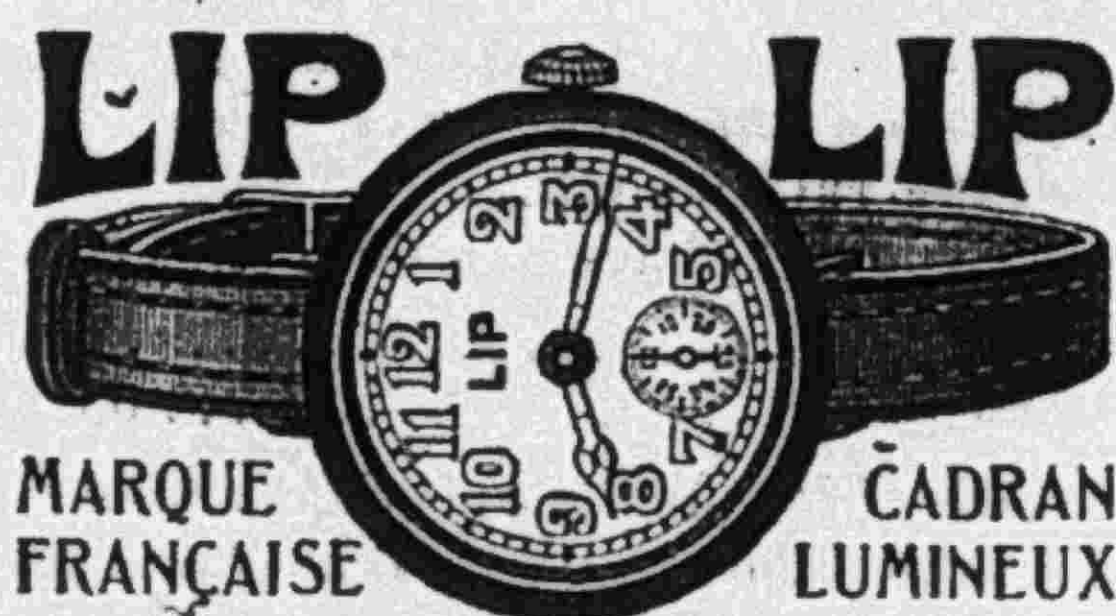
LA MARQUE FRANÇAISE
Montres de Précision
EN VENTE CHEZ LES BONNS HORLOGERS
Exiger la marque LIP sur le cadran

SAO VẬY?

Vì máy nó tốt lắm, nó chạy
đúng, chắc và lâu hử, khỏi tốn
tiền sửa mãi như các đồng hồ
khác

SAO NỮA?

Vì nó là hiệu Langsa và giá
nó rẻ lắm.

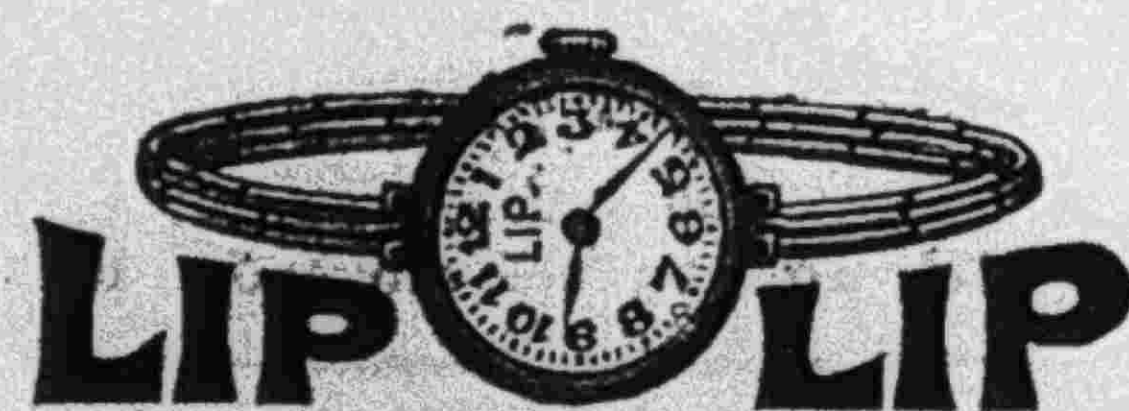

MARQUE FRANÇAISE **CADRAN LUMINEUX**

En vente chez les bons horlogers
Exiger la marque LIP sur le cadran

CÓ TRỪ BÁN TẠI:

Hàng "LES GALERIES DE
LOUEST" là hàng HẬU-GIANG
DƯƠNG HÀNG **Saigon, My-
tho, Cantho và Trà Vinh**

LIP LIP
MONTRE-BRACELET EXTENSIBLE POUR DAMES.
Platine, Or, Argent, Plaque or.
EN VENTE CHEZ LES BONNS HORLOGERS.
Exiger la marque LIP sur le cadran.

THIỆT KHÔNG?

Mua thử một cái dùng, hay
là hỏi thăm những người đã
có sẵn đồng hồ hiệu **LIP** thì
biết.

Cac nhà Annam

Hãy nhớ khi mua thuốc mà uống cho dặng mạnh giỏi, thì hãy hỏi thăm mấy
người lớn cũng là ông già bà cả, những kẻ ấy sẽ nói cho mà biết tiệm thuốc **PHAR-
MACIE NORMALE** của ông H. DE MARI nhất hạng bảo chế y sanh, tại đường **CATINAT**
số 119 SAIGON, là có danh tiếng lắm, vì bán ròng những thuốc nhất hạng, không
bể làm gian dối bao giờ. Lại giá bán thì cũng ươi, không khi nào thấy người An
nam tới mua mà bán mất hơn người Tây đâu.

NHỮNG THUỐC TIỀN HIỆU

Vin tonique du Dr H.DÉEM:

Thứ rượu này dùng mà bổ, những người ốm-o hay đau, rét, và nhứt là cho
người đờn bà có thai dùng thì con mình sanh ra có da thịt và mạnh giỏi.

SOLUTION Dr DÉEM

Trừ bệnh nha phiến rất mau và không có phả đau

BÁN RÒNG THUỐC THƯỢNG HẠNG

và nhiều hiệu có danh tiếng đầu bạc hà **ESSENCE DE MENTHE
DE MOLINIER**, tốt hực nhứt.

Chánh tiệm trừ thuốc hoàn **PILULES PINK** trị bệnh mất máu xanh xao, lại uống
nó thì ngựa dặng các chứng bệnh ho, lao tổn.

PHARMACIE NORMALE:

H. DE MARI, PHARMACIEN DE 1re CLASSE

Có bán các thứ thuốc đã kể lên trên đó, và có bán các thứ thuốc khác,
cũng hiệu nghiệm vậy.

HÀNG HẬU GIANG

vốn dặng 600.000f

Hàng này của Langsa và Annam
hùng vốn lập tại Cần-thơ. Có trữ đủ
các thứ hàng hóa vật dụng. Nói tắc
một đēr là tại Saigon có món chi
thì trong hàng này cũng có.

Bán sỉ và bán lẻ. Giá rẻ mà hàng tốt.

Cùng gửi hàng cho các xứ xa; ai
mua món chi xin viết thư ngay cho
Hàng, thì Hàng sẽ gửi hàng lập tức.

Xin quý vị đến xem Hàng chơi thì rõ.

Có trừ bán:

Rượu rơm hiệu Stella

Làm ròng bằng miá.

Có bán lẻ, bán sỉ và cho lãnh về
bán lại khỏi trả tiền trước,

TIỆM

Trương-văn-Hanh

Sadec

Có bán xe máy mới và đủ đồ phụ
tùng xe máy và sửa xe. Lành thấp mướn
đều khí đá (carbure) theo cuộc quan,
hòn, tan, tế, kỳ yên, Tàng gia, hạ thọ,
khăn đen bằng nhiều tây và khăn bông
tốt thượng hạng, bán mới và bán lẻ vô
ruột xe máy hiệu Michelin, giầy băm-ét
dù có đóng theo kiểu kim thời. Quý ông
ở xa muốn mua đồ phụ tùng xe máy,
thì gửi thư cho tôi. Tôi sẵn lòng ký
lương mà gửi contré-Remboursement
nghĩa là đóng bạc nhà thơ mà lãnh đồ
và tôi cho giá đồ phụ tùng in sẵn bằng
chữ quốc-ngữ (Prix courant)

Trương-văn-Hanh.

Cần khải,

HIÊU MÓI Trần-Mạnh

Ở đường mé-sông, gần cầu tàu Khách
Trú—**Cantho**

Có bán đủ thứ: Rượu-tây, đồ-bộp
(thuốc hút (TABACS ET CIGARETTES) thuốc-tây
(PRODUITS PHARMACEUTIQUES) dù, nón, khăn
sách, truyện, thơ, tuồng, giấy, mực, và
các thứ vật dụng theo thể-cách kim-
thời, vân vân.....

Kính cùng Lục-châuQuán-từ

Tiệm tôi mới lập, bán đủ các thứ hàng
hóa đã kể trên đây; chẳng những là
ngon và tốt, lại còn giá rẻ hơn các nơi

Tôi có lãnh bán CONTRE REMBOURSEMENT
cho những người ở xa (ngoại tỉnh, hay
là xa cách châu thành) có cần dùng món
chì, chẳng hạn, cứ việc viết thư cho tôi
thì tôi liền gửi món ấy đến cho chư-tôn
lập tức. Nói tóm 1 điều là: chư-tôn có
cần dùng vật chì, ở tại Cantho có bán
thì tôi cũng có thể mà gửi ngay cho
chư-tôn được vậy.

Xin chư-tôn Quý-khách, tương tư
đồng-ban, ra ơn chiêu-cổ, giúp nhau,
đặng mau tấn-bộ trong nẻo thương-
trường, thì ơn ấy rất nên thâm cảm.

TRẦN-MẠNH kính cáo.

TIỆM BÁN BÁNH MÌ

HIỆU-TÂN-PHƯỚC

Đường kinh lập Cantho

NGUYEN-NGOC-NỮ

LÀ CHỦ TIỆM

Kính lời cho quý ông, quý thấy rõ:
tiệm tôi làm bánh mì rộng bột mì tây,
mua tại hãng bán bột tốt có danh tại
Saigon. Cách làm sạch sẽ, bánh thì để
trong tủ có kiến rộng nước kiến lên

không dặng, ruồi bu không được lại
hỏi ai rờ tay dơ, ai muốn mua ở nào
thì chỉ người trong tiệm lấy trao cho.

Xin có lòng chiêu cổ giúp bạng đồng
hang trong cuộc thương mại.

NGUYỄN-NGỌC-NỮ

Lời rao

Bang lúc này đông-bang ta coi mỗi
lo lắng cuộc thương trường cũng nhiều
kẻ lập tiệm, người sắm xe hơi, tàu
hơi, tàu lửa mà đưa bộ hành; nếu dóm
lại ngày trước thì ngày nay thấy người
mình tấn bộ bội phần, như vậy Bồn quán
có lòng mừng nhiều là vì đông-bang ta
quyết với tay nắm giày đoàn thể rồi đó

Vì vậy kể từ ngày này sắp tới, trong
các chư độc giả ai có cái chì muốn bán
cùng là muốn mua món chì, hoặc hỏi
hãm đều có ích lợi chung cho đồng
chương thì Bồn quán cũng ra công tiếm
kiếm mà hỏi âm cho chư độc giả tương
lãm.

Những đồ mình muốn bán hay là muốn
mua là:

Xe hơi

Tàu hơi

Tàu lửa

Xe máy, máy may, máy viết

Nhà cửa

Vườn ruộng, vân vân

Muốn mua mật ong

Ai có MẬT ONG muốn bán mấy tạ xin
đo nơi Bồn-quá

Ấn-quán An-hàCantho

Kính cáo

PHARMACIE SHANGHAI

TRÔNG RẰN THAY CON MẮT

Chủ nhơn **TRIEU CUONG**

Một tiệm lớn ở tại đường Marins, số 88—**Cholon**

Một tiệm mới ở tại đường Gallieni, số 3—**Saigon**

(Ngang nhà giày xe lửa Saigon-Cholon gần Chợ-Mới)

Bồn Dược Phòng có trữ bán nhiều thứ thuốc rất nên thần hiệu đều có dùng cái nh n «Con
Bướm Bướm» làm tin, chứ qu' vì có mua thuốc của tiệm tôi, hãy nài cho được cái nh n «Con
Bướm Bướm» mới là thiệt thuốc của tiệm tôi, kéo làm thử giả nong vào thêm hạ

Bồn Dược phòng có gửi thuốc tại nhà M. THÁI-KY-SON, ở đường Pellerin số 23-Saigon
bán giùm giả của tiệm tôi, chứ qu' vì ở trong Lạc-Châu có cần dùng thuốc của tiệm tôi, xin
viết thư cho hay sáng lòng gửi cách Contre remboursement. Còn tin gửi v thần chủ phải chịu

SHANGHAI BO HUYES YẾN SƠ VÊ

(20) Thuốc bổ thận tinh thần hiệu

THẬN HOÀN

Theo đời Văn-minh này trong xã hội
của Đông-bào ta từng có tiếng khen cho
thuốc trị bệnh nhiều món đã hay, lại
lich trị vô cùng, và các Lương-y trong các
nước cũng làm chứng chắc cho ta
phương thuốc Tự Thận này là một
phương quý lạ trong việc tráng dương
nếu bệnh các chứng thuộc Thận rất nên
dè dặt, theo thuốc này mà trị những là:
Tâm, Thận bất giao sanh chứng chiêm
bao Di-tinh, nếu dè lâu ngày đường Ngọc
quan hư xương móng hoại hẳn ra chứng
Trệ-khi (đau giá) dùng thường thuốc
này thì tráng hỏa cho mạnh môn âm
nơi thận thì tức thì mạnh giới:

1.—Hayết khí suy nhược, tinh thần
hao kém, ăn uống không dặng, giao cấu
không nổi, mộng-mị di-tinh cùng là đờn
bà lạnh nơi tử cung, đờn ông tinh huyết
hư nhược nên mới chậm có con, dùng
thuốc này công hiệu hơn hết, sức mới
mạnh hơn tinh chắc của các loài cá, và
âm thận thì hơn sức Lộc-nhung, thiệt là
bổ thần hạng nhất trong hoàn cầu;

2.—Bàn hoàng thọ thấp, nhiệt sinh
chứng lậu trệ, ngủ lảm, mới thì đái gắt,
lâu thì bãi hoải đờn điều, hay là bởi
đau sang độc mà uống nhiều thứ thuốc
hại độc làm cho phát ti-vị hao thận phủ;
dùng đến thuốc này cũng năng bồi bổ
chơn nguơn tiêu trừ các chứng bệnh;

3.—Mỗi lưng mỗi gối, nhứt tề xương
cốt, đi đứng có đau không vững vàng,
các chứng thuộc về cuộc chơi bởi quá
độ khiến tinh thần búng rúng, dùng
thuốc này trở nên mạnh mẽ;

4.—Ti-vị hư khí huyết hao kém, hay

mệt hay mỗi đêm khuya, thường hay
sóng bồn bởi tích trệ nhiều, ăn uống
không tiêu, dùng đến thuốc này khai vị
kiện ti châu thần an ổn;

5.—Đờn bà con gái đường kinh huyết
hư huyết kinh vàng dợt ngưng trệ đông
khối huyết sắc bầm, sanh chứng xích-
đái hạ, bạch đái hạ, đường kinh trời sục
không chừng, khi ít khi nhiều nơi âm
môn hư lạnh, dùng đến thuốc này rất
hay vô cùng;

6.—Những người già cả, thận hư
mang môn hỏa kém, hay đái đêm,
xương cốt mỏi mề, dùng đến thuốc này
rất có tinh bồi thận, dẫu già tuổi cao
cũng mau có con thiệt là thuốc bổ thận
rất nên công hiệu.

Như vị nào có mấy chứng đã kể như
trên đây, thì mau dùng thuốc hoàn này
trong một ngày sẽ thấy hiệu nghiệm
chẳng sai, uống luôn cho đặng 3, 4 ngày
các bệnh đều hết, mà lại mạnh mẽ hơn
xưa thân thể tráng kiện, như mấy ông
già, bà cả khí huyết dần suy, tinh thần
hao kém ăn uống chẳng dặng, bệnh hoạn
liên niên, như uống thuốc này cho
thường, thì ăn uống mau tiêu, da thịt
mịn mướt, thêm sức sống lâu, già trở
nền trẻ, còn trẻ thêm sức mạnh, có con
thiệt là một phương thuốc bổ huyết rất
hay quý trong hoàn cầu.

Chư qu' vì có mua hãy nài cho dặng
hiệu PHARMACIE SHANGHAI và coi nh n
«Con BƯỚM-BƯỚM» mới là thiệt thuốc
của Bồn-Dược-Pương kéo làm thử giả mạo

CÁCH DÙNG: Tối trước khi đi ngủ uống
một hoàn, uống với nước muối hay là
nước trà, dùng luôn luôn đến khi trong
mình cho thiệt mạnh.

THIỆT GIÀ:

Mỗi hộp hai hoàn.....1.00

HỘI DÔNG BANG

Trong xứ ta có lò đặc
một thứ rượu ngon lắm
kêu là **Rhum Stella**
làm ròng bằng nước mía

Ta nên mua rượu này
mà uống, vậy mới là tổ
ý binh vực cái mỗi lợi
trong xứ ta đó.

Rượu **Rhum Stella**
này giá đã rẻ mà uống lại
nên thuộc nữa.

Mua uống rồi mới biết
SOCIÉTÉ.

des
SUCRES ET RHUMS
Cantho Cochinchine

Muôn mua xin do nơi
HÃNG HẬU GIANG
DƯƠNG HÀNG
Cantho, Saigon,
Vinhlong, Mytho
Travinh

Vậy mỗi lợi càng ngày về tay đông chương

Lu et approuvé, attant publication,

Cantho, le 16 Jan 1920.

L. C. D. N. M. K. A. T. U. M.